

Давно, давно, давно не чув, зозуле,
навіть у снах уже твого «ку-ку»...
Куеш майбутнє, а летить минуле,
як мідяки у шапку жебраку...

Нехай: для нього стачить похмелиться,
для мене теж що спогадати є, —
земля ця ще моя, мої на ній криниці
і сонце, що над нею, ще моє!..

19 листопада 1973 року

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.